

<http://www.24h.com.cy/society/item/145638-mia-mavri-trip-anamesa-se-metanastes-kai-kiprious.html>

Μια «μαύρη τρύπα» ανάμεσα σε μετανάστες και Κύπριους...

Written by [24h.com.cy](http://www.24h.com.cy) Dec 21, 2016 - 11:20

Published in [Κοινωνία](#) Tagged under [Μετανάστες](#) [Κύπριοι](#)

Όμως ο Δήμος Λευκωσίας, επιμένει να περιορίσει το χάσμα, μέσα από δημόσιο διάλογο και δράσεις όπως το Πρόγραμμα «Νέοι δρόμοι για την ένταξη»

Του Μάριου Δημητρίου

«Η κυπριακή κοινωνία αντιμετωπίζει τους μετανάστες υπηκόους τρίτων χωρών, ως τουρίστες που βρίσκονται στο νησί προσωρινά και πρέπει να φύγουν σύντομα, ενώ οι μετανάστες δεν έχουν εμπιστοσύνη στην κυπριακή κοινωνία - ανάμεσα στις δύο πλευρές, υπάρχει μια μαύρη τρύπα άγνοιας, καθώς δεν καταλαβαίνει η μια την άλλη». Σκληρές αλήθειες σαν αυτήν του Αιγύπτιου διδακτορικού φοιτητή Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Τμήμα Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου, 36χρονου Μοσταφά Χακίμ Ρεφάι (Mostafa Hakim Refai), ακούστηκαν στο Κέντρο Πληροφόρησης Νέων Αγίου Δομετίου την περασμένη Τρίτη 13 Δεκεμβρίου 2016, σε δημόσιο διάλογο με τίτλο «Καταπολέμηση στερεοτύπων /προκαταλήψεων στην εργασία και την κοινωνική ζωή των μεταναστών: Ο ρόλος των μεταναστευτικών οργανώσεων και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων». Επρόκειτο για μια Συνάντηση του Δικτύου Συνεργασίας Μεταναστευτικών Οργανώσεων, Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων και Τοπικών Αρχών, που δημιουργήθηκε πριν 4 χρόνια στο πλαίσιο του Έργου «Προγράμματα Ένταξης από Τοπικές Αρχές» και έχει σκοπό να φέρει κοντά τις μεταναστευτικές οργανώσεις και τις τοπικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις, για διάλογο μεταξύ τους.

Συντονιστής της συζήτησης της περασμένης Τρίτης, ήταν ο Νίκος Σταθόπουλος, σύμβουλος της εταιρίας NVK Advent Consulting Ltd, εταίρου του Προγράμματος «Νέοι δρόμοι για την ένταξη», με τελικό δικαιούχο τον Δήμο Λευκωσίας. Ομιλητές στο Φόρουμ ήταν η Θέκλα Δημητριάδου, λειτουργός του Γραφείου της Επιτρόπου Διοικήσεως και της Αρχής κατά των Διακρίσεων, με θέμα «Καταπολέμηση των διακρίσεων έναντι των μεταναστών και προσφύγων στην Κύπρο: ο Ρόλος του Γραφείου της Επιτρόπου Διοικήσεως» και ο Δρ Σταύρος Πάρλαλης, Λέκτορας Κοινωνικής Εργασίας, στο Τμήμα Ψυχολογίας και Κοινωνικής Εργασίας, της Σχολής Επιστημών της Αγωγής και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Φρέντερικ, με θέμα «Μετανάστες και κοινωνική ένταξη στην Κύπρο: Όνειρο ή πραγματικότητα;».

Όρθιος ο συντονιστής Νίκος Σταθόπουλος, με τους δύο ομιλητές, Σταύρο Πάρλαλη και Θέκλα Δημητριάδου

Οικογένεια και κράτος - δύο νοοτροπίες

Μιλώντας άπταιστα ελληνικά, εκ μέρους του Κυπρο-Αραβικού Πολιτιστικού Κέντρου, ο Μοσταφά Ρεφάι, που είναι κάτοχος μεταπτυχιακού στη Νεοελληνική Λογοτεχνία, είπε ότι «δεν έχει απαντηθεί ξεκάθαρα μέχρι τώρα το ερώτημα, τι θέλουμε από την ένταξη και τι εννοείται με αυτό; Υπάρχει μεγάλη σύγχυση ανάμεσα στην ένταξη και τον σεβασμό ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πρώτον, πολλοί Άραβες δεν ενδιαφέρονται να ενταχθούν στην κυπριακή κοινωνία, δεν ξέρουν τι σημαίνει ένταξη - θέλουν μόνο να γίνονται σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Δεύτερον, υπάρχει μια εντελώς διαφορετική νοοτροπία μεταξύ των μεταναστών και της κυπριακής κοινωνίας όπου ζουν. Οι μετανάστες και πρόσφυγες, είναι απομονωμένοι, δεν έχουν επαφή με την κοινωνία, φέρνουν μαζί τους από τις χώρες τους, πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, τα οποία μέχρι τώρα δεν έχουν ξεπεράσει. Επομένως δεν θέλουν να έχουν επαφή και επικοινωνία με την κυπριακή

κοινωνία. Αυτό μας οδηγεί σε ένα άλλο θέμα, ότι τα προσόντα των μεταναστών, μέχρι τώρα δεν αξιοποιούνται. Υπάρχει μεγάλη έλλειψη στοιχείων για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, δεν ξέρουμε το επίπεδο μόρφωσης και κουλτούρας τους και τι μπορούν να κάνουν στην κοινωνία. Δεν ξέρουμε τίποτε για τους μετανάστες και αυτοί δεν ξέρουν τίποτε για την κοινωνία. Σε ό,τι αφορά τη νοοτροπία, η οικογένεια στις αραβικές χώρες, κάνει τα πάντα για τα παιδιά, σε όλους τους τομείς και αποτελεί το κράτος, το σύστημα, το καθεστώς. Στην Κύπρο είναι αντίστροφα, αφού το κράτος, αποτελεί την οικογένεια που προσφέρει υπηρεσίες στα παιδιά. Είναι δύο εντελώς διαφορετικές νοοτροπίες, υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα, καθώς δεν καταλαβαίνει, δεν επικοινωνεί και δεν συνδέεται η μια πλευρά, με την άλλη».

Μια κοινωνία με κλειστή πόρτα

Κληθείς από την «24» να σχολιάσει τα λεγόμενα του Δημάρχου Κωνσταντίνου Γιωρκάτζη τον Φεβρουάριο 2016, όταν ανακοίνωνε την έναρξη του Προγράμματος ένταξης υπηκόων τρίτων χωρών στην τοπική κοινωνία, με τίτλο «Νέοι Δρόμοι Ένταξης 2016», ότι «η Λευκωσία είναι μια πόλη που αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους της και απορρίπτει τους νοητούς, κοινωνικούς και άλλους διαχωρισμούς» και ότι «η στήριξη και κοινωνική ένταξη των ευάλωτων ομάδων, αποτελεί ένα από τους βασικούς πυλώνες της πολιτικής μας, στον οποίο επενδύουμε σημαντικές προσπάθειες και πόρους», ο Μοσταφά Ρεφάι, παρατήρησε: «Ο Δήμος Λευκωσίας έχει προγράμματα, αλλά κάπου υπάρχει ένα κενό, κάπου υπάρχει ένα χάσμα...κάτι λείπει... οι μετανάστες φοβούνται και υποψιάζονται όποιον δεν ξέρουν...δεν καταλαβαίνουν και δεν έχουν επαφή με την κυπριακή κοινωνία και τους Κύπριους... ζουν στην Κύπρο, αλλά δεν ξέρουν τίποτε για την Κύπρο. Είναι μια κλειστή κοινωνία, που δεν έχει ανοιχτή πόρτα προς την κυπριακή κοινωνία και την Κύπρο».

Όπως ανέφερε ο Μοσταφά Ρεφάι στο Φόρουμ της περασμένης Τρίτης στο Κέντρο Νέων Αγίου Δομετίου, «πρέπει να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, να εφαρμοστεί ένα υποχρεωτικό πρόγραμμα ένταξης μεταναστών για 6 μήνες, με μαθήματα ελληνικής γλώσσας και ενημέρωσης για τους νόμους και τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο. Έτσι θα αξιοποιηθούν τα προσόντα των μεταναστών και θα γίνουν ενεργοί πολίτες, γνωρίζοντας και οι δύο πλευρές ότι δεν είναι τουρίστες που θα φύγουν, αλλά άνθρωποι που θα μείνουν στην Κύπρο για μεγάλο χρονικό διάστημα και πρέπει να βρούμε τρόπους συνεργασίας. Η γλώσσα, η μόρφωση και η γνώση είναι τα εργαλεία μας για να πετύχουμε».

Υποχρεωτική εκμάθηση Ελληνικής

Ο Μουσταφά εξήγησε στην «24» ότι με τη σύζυγό του Μάχα Σάλεμ, επίσης διδακτορική φοιτήτρια στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, ετοιμάζουν τους τελευταίους μήνες, γραπτή πρόταση προς τη Βουλή, «για να ετοιμασθεί νομοσχέδιο, που να προνοεί υποχρεωτική εκμάθηση της

Ελληνικής γλώσσας, με μαθήματα έξι μηνών, για όλους τους αλλοδαπούς που έχουν άδεια παραμονής τουλάχιστον ενός χρόνου, ώστε να είναι σε θέση να ενταχθούν στην κοινωνία». Πρόσθεσε τα εξής: «Θα προνοείται να μην γίνεται ανανέωση της άδειας παραμονής, αν το άτομο δεν έχει δίπλωμα εκμάθησης των ελληνικών. Η δεύτερη πτυχή του προτεινόμενου νομοσχεδίου, θα αφορά τους έχοντες άδεια παραμονής πάνω από 5 χρόνια, οι οποίοι θα είναι υποχρεωμένοι να ενταχθούν στην κοινότητα που ζουν, χωριό ή πόλη, βοηθώντας ως ενεργοί πολίτες, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο και το Δημαρχείο». Να αναφέρουμε ότι ο Μουσταφά και η σύζυγός του Μάχα, επίσης κάτοχος μεταπτυχιακού στη Νεοελληνική Φιλολογία, βρίσκονται στην Κύπρο τα τελευταία 10 χρόνια, είναι γονείς ενός κοριτσιού, 8 χρονών, που γεννήθηκε στην Κύπρο και φοιτά σε δημόσιο δημοτικό σχολείο στη Λευκωσία, απέκτησαν την κυπριακή υπηκοότητα και ίδρυσαν το Κύπρο-Αραβικό Πολιτιστικό Κέντρο, ως πολιτιστική γέφυρα μεταξύ Κύπρου και Αραβικού κόσμου. Ο Μουσταφά και η Μάχα, είναι επίσης πιστοποιημένοι μεταφραστές (Ελληνικά, Αραβικά, Αγγλικά) για το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών.

Μια Φιλιππινέζα χωρίς σύνταξη

Από τη φιλιππινέζικη κοινότητα και την Ομοσπονδία των Οργανώσεων Φιλιππινέζων στην Κύπρο, μίλησε στο Φόρουμ της περασμένης Τρίτης η Ester Beatty, που κατάγγειλε τις διακρίσεις σε βάρος υπηκόων τρίτων χωρών, σε σχέση με τις συντάξεις γήρατος που δικαιούνται, μέσα από τις εισφορές τους στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΤΚΑ). Ανέφερε το παράδειγμα μιας Φιλιππινέζας οικιακής βοηθού που έφτασε στην Κύπρο το 1997, τότε 48 χρόνων, εργάστηκε για τρία χρόνια στον πρώτο εργοδότη της και από το 2000 εργάζεται με τον σημερινό εργοδότη της, έναν 94χρονο, τον οποίο, όπως είπε, φροντίζει εργαζόμενη σε 24ωρη βάση...Η κυρία Beatty ανέφερε χαρακτηριστικά, ότι αυτή η γυναίκα, μέσα στα 20 χρόνια δουλειάς στην Κύπρο, δεν επισκέφθηκε ούτε μια φορά την πατρίδα της και ότι πλήρωνε συνεχώς τις εισφορές της στο ΤΚΑ, από τότε που βρίσκεται στην Κύπρο. Πρόσθεσε ότι «όταν έγινε 65 χρόνων, έκανε αίτηση για σύνταξη, αλλά απορρίφθηκε. Της είπαν από το ΤΚΑ, να ξανακάνει αίτηση, όταν θα φτάσει τα 68...και όταν τα έφτασε, στις 17 Σεπτεμβρίου 2016, τη βοήθησα να γεμίσει τη φόρμα για αίτηση σύνταξης, με όλα τα αναγκαία συνοδευτικά έγγραφα, δηλαδή αντίτυπο διαβατηρίου, άδειας παραμονής, πιστοποιητικό γέννησης, αριθμό τραπεζικού λογαριασμού, απόδειξη τελευταίας κατάθεσης στο ΤΚΑ, συμβόλαιο γάμου, πιστοποιητικό θανάτου του συζύγου της. Στις 5 Δεκεμβρίου 2016, πήρε άλλη επιστολή από το ΤΚΑ, που της ζητούσαν αποδείξεις για πληρωμές λογαριασμών νερού και σκυβάλων, από το 2013 μέχρι σήμερα! Αλλά είναι αδύνατο να δοθούν αυτές οι αποδείξεις, αφού πρόκειται για οικιακή βοηθό που ζει με τον εργοδότη της και τον φροντίζει αδιάλειπτα. Είναι χήρα και δεν πήρε καμιά σύνταξη από τον θάνατο του συζύγου της στις Φιλιππίνες, το 1996. Δεν περιλαμβάνεται καν, στο σύστημα κοινωνικών

ασφαλίσεων των Φιλιππινών. Γιατί τη δυσκολεύουν τόσο πολύ, να πάρει τη σύνταξη που δικαιούται, ενώ αυτή είναι μια εύκολη διαδικασία για τους περισσότερους συνταξιούχους; Είμαι σίγουρη ότι ένας Κύπριος, ή ένας πολίτης της ΕΕ, δεν θα έχει την ίδια μεταχείριση, αν κάνει αίτηση για σύνταξη γήρατος».

Η Ester Beatty, από την Ομοσπονδία των Οργανώσεων Φιλιππινέζων στην Κύπρο

*Να σημειώσουμε ότι σήμερα ζουν και εργάζονται στην Κύπρο, περισσότερες από 30 χιλιάδες καταγεγραμμένες μετανάστριες οικιακές βοηθοί και περίπου άλλοι 15 χιλιάδες άτυποι (χωρίς χαρτιά), οικιακοί εργαζόμενοι κι όμως δεν υπάρχει καμιά νομοθεσία και κανένα σχέδιο δράσης ή πολιτικής που αφορά τις μετανάστριες οικιακές εργαζόμενες, όπως κατάγγειλε η Σουζάνα Παύλου, Διευθύντρια της μη κυβερνητικής οργάνωσης, Μεσογειακό Ινστιτούτο Μελετών Κοινωνικού Φύλου (MIGS), μιλώντας τον Ιούνιο 2016, σε διεθνές συνέδριο στη Λευκωσία, με θέμα «Οι μετανάστριες οικιακές εργαζόμενες, ως συμφιλωτές».

Το κρίκετ ως συνδετικός κρίκος

Σε παρέμβασή του στη συζήτηση ο Ινδός Rudolph Crasto, ιδιοκτήτης τουριστικού γραφείου, κάτοικος Κύπρου για 30 χρόνια, παντρεμένος με Κύπρια και πατέρας τριών παιδιών, είπε ότι «οι μετανάστες χρειάζονται χώρο, δεν μπορούμε να τους βάλουμε όλους σε μια βάρκα, αφού κάθε κοινότητα έχει τις δυσκολίες της και υπάρχει το πρόβλημα της άγνοιας της ελληνικής γλώσσας. Για να αρθεί αυτό το εμπόδιο, πρέπει οι εργοδότες των ξένων εργατών, μόλις τους προσλάβουν, να τους προσφέρουν ένα μήνα εκπαίδευσης στην ελληνική γλώσσα, ώστε να μπορούν να επικοινωνούν με τους ντόπιους. Πρέπει οι μετανάστες να ακολουθούν τους νόμους και τους κανονισμούς αυτής της κοινωνίας - και κάποιοι το κάνουν, άλλοι όχι. Το πιο σημαντικό για μένα, είναι να έχουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών, ένα μέρος να συγκεντρώνονται και να οργανώνονται, ώστε να ξέρουν ότι εκεί θα πάμε να τους συναντήσουμε. Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα, είναι η υγιεινή και η καθαριότητα των δημόσιων χώρων, όπου υπολείπονται οι υπήκοοι τρίτων χωρών. Όταν έρχονται εδώ στην Κύπρο, πρέπει να γνωρίζουν ότι για να ενταχθούν, θα πρέπει να γνωρίζουν στοιχειώδη πράγματα, ώστε να μπορούν να έχουν καλή επαφή με την τοπική κοινωνία και τους Κυπρίους». Ο Rudolph Crasto, προπονητής και παίκτης κρίκετ, ενός βρετανικού αθλήματος, δημοφιλούς στην Αγγλία και σε χώρες πρώην αποικίες της Βρετανίας, έκλεισε την παρέμβασή του, ευχαριστώντας τον Νίκο Σταθόπουλο και τον Δήμο Λακατάμιας για τη βοήθειά τους, στην παραχώρηση γηπέδου στη Λακατάμια, για αγώνες κρίκετ, που μέχρι πριν δύο χρόνια, διεξάγονταν σε γήπεδα των Βρετανικών Βάσεων στη Δεκέλεια και την Επισκοπή. «Με την παραχώρηση του γηπέδου στη Λακατάμια, μου έδωσαν την ευκαιρία», είπε, «να φέρω το κρίκετ στην Κύπρο και να βοηθήσω να δημιουργηθούν 12 ομάδες κρίκετ, από υπηκόους τρίτων χωρών που ζουν στην Κύπρο, όπως Αφγανούς, Ινδούς, Νεπαλέζους, Πακιστανούς, Σριλανκέζους, Μπαγκλαντέζους, Νοτιοαφρικανούς, αλλά και μερικούς Κύπριους».

Ο Ινδός Rudolph Crasto, ιδιοκτήτης τουριστικού γραφείου, κάτοικος Κύπρου για 30 χρόνια

Οι Κινέζοι Παρατηρητές της Γειτονιάς

Στη διάρκεια του Φόρουμ στον Άγιο Δομέτιο, πήρε τον λόγο και η Κινέζα Μαρία Κολοτούρου, εκπρόσωπος του Συνδέσμου Κινεζικής Φιλίας (Chinese Friendship Association), που μιλώντας στα ελληνικά, εξήγησε ότι είναι Υπεύθυνη του θεσμού του Παρατηρητή της Γειτονιάς, για την ασφάλεια μεταναστών και αιτητών ασύλου από την Κίνα, αφού οι Κινέζοι πολίτες, αυξάνονται σε αριθμό, τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο. Πληροφόρησε ότι «στις 2 Δεκεμβρίου 2016, οργανώσαμε με την Αστυνομία και την Πρεσβεία της Κίνας, διάλεξη με στόχο την ένταξη των Κινέζων πολιτών στο θεσμό του Παρατηρητή της Γειτονιάς. Με τον καιρό, έρχονται όλο και περισσότεροι Κινέζοι επενδυτές στην Κύπρο και γι' αυτό χρειάζεται περισσότερη ασφάλεια. Δεν μπορεί μόνη της η Αστυνομία, να είναι μέρα νύχτα κοντά μας, ενώ οι Παρατηρητές της Γειτονιάς, είναι τα μάτια και τα αυτιά της Αστυνομίας». Η κυρία

Κολοτούρου αναφέρθηκε και στο θέμα ρατσισμού, όπου όπως παρατήρησε, «είναι καλύτερη η κατάσταση, αλλά εξακολουθεί να υπάρχει και πρέπει να αντιμετωπισθεί άμεσα».

Η Κινέζα Μαρία Κολοτούρου, εκπρόσωπος του Συνδέσμου Κινεζικής Φιλίας (Chinese Friendship Association)

Μια αμφίσημη, δύσκολη σχέση

Στην τοποθέτησή της η Θέκλα Δημητριάδου αναφέρθηκε στον ρόλο του Γραφείου της Επιτρόπου Διοικήσεως στην καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος μεταναστών και προσφύγων και στα στερεότυπα, ως γνωστικές δομές που μπορεί να οδηγήσουν σε προκαταλήψεις, ξενοφοβία και ρατσισμό. Είπε ότι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες «συνδέονται στερεοτυπικά με αρνητικές κοινωνικές καταστάσεις» και περιέγραψε το νομικό πλαίσιο της Εθνικής Αρχής Ισότητας από το 2004 και την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, που όπως είπε, «προσφέρει ασφαλές πλαίσιο κατά των διακρίσεων σε επίπεδο φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, θρησκείας, ηλικίας, αναπηρίας, φύλου ή σεξουαλικού

προσανατολισμού». Σημείωσε ότι «η Κύπρος επικύρωσε διεθνείς και ευρωπαϊκές συνθήκες και πρωτόκολλα στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά των διακρίσεων, αλλά παρόλες τις δράσεις του Γραφείου της Επιτρόπου Διοικήσεως και άλλων θεσμών και ΜΚΟ, οι μετανάστες αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην καθημερινή τους ζωή στην Κύπρο. Υποτιμάται η θετική συμβολή τους στην οικονομία, τα τελευταία 25 χρόνια και στον εμπλουτισμό του ντόπιου πολιτισμού, με νέα δημιουργικά στοιχεία, ενώ η σχέση τους με τον ντόπιο πληθυσμό και τη συντηρητική κυπριακή κοινωνία, παραμένει αμφίσημη, καθορισμένη από περισσότερες αρνητικές και λιγότερες θετικές συμπεριφορές».

Φωτό: Ο Μοσταφά Ρεφάι , Αιγύπτιος διδακτορικός φοιτητής Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, παρεμβαίνει στη συζήτηση